

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

30. 5. 2005

B6-0328/2005

NÁVRH USNESENÍ,

který na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu

předložil Armin Laschet

za Výbor pro zahraniční věci

k reformě OSN

Usnesení Evropského parlamentu k reformě OSN

Evropský parlament,

- s ohledem na svoje usnesení o vztazích mezi Evropskou unií a OSN ze dne 29. ledna 2004¹,
 - s ohledem na zprávu „Bezpečnější svět: naše společná odpovědnost“ od Poradního sboru na vysoké úrovni o hrozbách, výzvách a změnách ze dne 1. prosince 2004,
 - s ohledem na hodnotící zprávu k Projektu tisíciletí a na akční plán pro dosažení Rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015,
 - s ohledem na zprávu „V podmínkách rozšířené svobody: na cestě k rozvoji, bezpečnosti a lidským právům pro všechny“ od generálního tajemníka OSN ze dne 21. března 2005,
 - s ohledem na čl. 103 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že zpráva Poradního sboru na vysoké úrovni (dále jen ZPSVÚ) navrhuje více než sto doporučení týkajících se provedení změn a potřeby reformovat OSN tak, aby se dokázala vypořádat se širokým spektrem výzev a hrozeb, počínaje chudobou, infekčními nemocemi, škodami na životním prostředí a násilím mezi občany a konče terorismem, nešířením zbraní hromadného ničení a nešířením jaderných technologií; vzhledem k tomu, že zpráva generálního tajemníka (dále jen ZGT) zdůrazňuje a schvaluje většinu z těchto doporučení,
- B. vzhledem k tomu, že ZPSVÚ předkládá novou vizi kolektivní bezpečnosti a zabývá se všemi vážnými hrozbami pro mír a bezpečnost, jak jsou vnímány na celém světě,
- C. vzhledem k tomu, že podle názoru generálního tajemníka, který vychází z ZPSVÚ, je naléhavě nutné kriticky zhodnotit politiku i instituce OSN, aby si dokázaly úspěšně poradit s novými hrozbami a aby dokázaly zabránit vlastnímu rozměšňování tváří v tvář narůstajícím sporům mezi státy a jednostranným krokům, které podnikají,
- D. vzhledem k tomu, že ZPSVÚ jasně říká, že použití síly, kdykoli je to nutné, by mělo následovat pouze v krajním případě, aby se tak znovu zdůraznilo usnesení Rady bezpečnosti o zásadách týkajících se použití síly, a výrazně podporuje „nově vznikající normu“, podle níž existuje kolektivní mezinárodní odpovědnost chránit obyvatelstvo v případě genocidy a jiných forem masového vraždění lidí, etnických čistek nebo závažných porušení mezinárodního humanitárního práva, jimž svrchované státy nedokázaly nebo nechtěly zabránit,
- E. vzhledem k tomu, že autentický multilateralismus je nejvhodnějším nástrojem k řešení

¹ Úř. věst. C 96 E, 21.4.2004, s. 79.

problémů a hrozeb, jimž čelí mezinárodní společenství, pod podmínkou, že spočívá na k tomu účelu uzpůsobených institucích a efektivních postupech pro rozhodování a prosazování těchto rozhodnutí,

- F. vzhledem k tomu, že ZGT zdůrazňuje potřebu jednat a provést okamžitou reformu a předkládá soubor konkrétních a snadno dosažitelných opatření, která by měla být přijata hlavami států a vlád do září r. 2005,
- G. vzhledem k tomu, že členské státy EU musí být v čele úsilí o zajištění celosvětové účasti na multilaterálních úmluvách,

Kolektivní bezpečnost v 21. století: prevence, připravenost a společná odpovědnost

1. vřele vítá ZGT vycházející ze zprávy Poradního sboru na vysoké úrovni o hrozbách, výzvách a změnách a energicky podporuje odhodlání uskutečnit důslednou a svědomitou reformu OSN, aby bylo možné přizpůsobit ji požadavkům nové situace ve světě a učinit z ní výkonnější, spravedlivou, na dlouhodobé cíle zaměřenou a zodpovědnou organizaci, zajišťující kolektivní bezpečnost v 21. století; zvláště vítá realistické pojetí obou zpráv, jež na rozdíl od předchozích návrhů reformy vhodným způsobem spojují vizi s konkrétními a prakticky zaměřenými opatřeními;
2. vyzývá Radu, aby vyjádřila bezvýhradný souhlas se zprávou o reformě, kterou přednesl Kofi Annan, a vyzývá lucemburské předsednictví, aby se snažilo dosáhnout rozhodnutí Rady o společném postoji EU vůči konkrétním reformám OSN;
3. jednoznačně schvaluje názor, že pokrok v oblastech rozvoje, bezpečnosti a lidských práv musí postupovat společně a že reforma OSN by neměla být chápána jako samoúčelný cíl, ale spíše jako nevyhnutelný důsledek hloubkové analýzy politických a bezpečnostních aspektů a faktorů, jež jsou v sázce v podmínkách nového a nejistého světa; doporučuje tudíž upevnit systém a instituce OSN, jelikož představují nejvhodnější a jediné globální instituce, jež jsou schopny podpořit a zajistit kolektivní bezpečnost jak zákonným tak i účinným způsobem;
4. schvaluje striktní vymezení pojmu sebeobrana a použití síly, jakož i odpovědnost chránit civilní obyvatelstvo, definované Poradním sborem na vysoké úrovni v souladu s duchem a zněním Charty OSN, a vyjadřuje svůj souhlas s tím, že tato definice by neměla Radě bezpečnosti zabránit jednat preventivně – a dokonce i aktivněji než v minulosti – jelikož je jediným zákonným orgánem, jenž může takto konat; připomíná, že účinná ochrana před krizemi může existovat pouze tehdy, bude-li OSN disponovat prostředky k permanentnímu monitorování a pozorování etnický, jazykově nebo nábožensky napjatých situací, u nichž hrozí, že přerostou v krizi;
5. znovu zdůrazňuje, že pokud Rada bezpečnosti zvažuje použití síly, měla by vždy brát v úvahu pět kritérií zákonnosti: vážnost hrozby, vlastní účel, krajní případ, úměrnost použitých prostředků a zvážení důsledků; souhlasí s tím, že zásady, které se vztahují na použití síly a jeho schválení, by měly být znovu potvrzeny usnesením Rady bezpečnosti; navrhuje, aby Rada bezpečnosti měla povoleno – případ od případu, za účelem řešení jasně určených situací a na omezenou dobu – předat své pravomoci v souladu s oddílem

VII Charty uznávané regionální organizaci;

6. podporuje výzvu Poradního sboru na vysoké úrovni, znovu potvrzenou ve zprávě generálního tajemníka, aby Mezinárodní agentura pro atomovou energii byla přiznána významnější role a přiděleny vyšší finanční prostředky, včetně posílení jejích kontrolních pravomocí, v boji proti šíření jaderných technologií a při prevenci nasazení atomových, biologických a chemických zbraní; rozhodně podporuje výzvu, aby se státy zavázaly k bezvýhradnému dodržování všech článků Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, Úmluvy o biologických a toxických zbraních a Úmluvy o chemických zbraních, aby se dále upevňoval mnohostranný rámec pro nešíření a odzbrojení a také další konkrétní návrhy v této oblasti;
7. podporuje zaručení dodávek paliv nezbytných k rozvoji mírového využití jaderné energie, jako je např. program, v jehož rámci by Mezinárodní agentura pro atomovou energii mohla působit jako garant při dodávkách štěpného materiálu pro civilní uživatele jaderného materiálu za tržní ceny pro ty státy, které se dobrovolně zřeknou vývoje domácích zařízení na obohacování uranu a separaci plutonia;
8. podporuje, aby OSN vytvořila strategii boje proti terorismu, která bude dodržovat lidská práva a právní řád, která zapojí do tohoto procesu občanskou společnost a která bude založena na pěti pilířích: odrazovat od příklonu k terorismu a od jeho podpory, zabránit teroristům v přístupu k finančním prostředkům a materiálním zdrojům, odrazovat státy od podpory terorismu, rozvíjet způsobilost státu k potírání terorismu a ochraňovat lidská práva;
9. očekává se zájmem závěry Valného shromáždění Spojených národů ve vztahu k obsáhlé úmluvě o terorismu, založené na jasné a odsouhlasené definici respektující lidská práva a demokratické svobody, obsahující mimo jiné odkaz na formulace v Úmluvě o potlačení financování terorismu z roku 1999 a v usnesení Rady bezpečnosti 1566 a znovu opakuje, že činy zahrnuté ve 12 dřívějších protiteroristických úmluvách jsou teroristickými činy, společně s upřesněním, že jsou rovněž zločinem podle mezinárodního práva; vyzývá také k účinnější spolupráci v dalších prioritních oblastech, jako je například boj proti organizovanému zločinu a nezákonnému obchodu s malými a lehkými zbraněmi, a úsilí o úplné odstranění pozemních min;
10. plně schvaluje myšlenku, že je nezbytné, aby se rozvinuté státy aktivněji zapojily do mírových operací po celém světě, a proto vyzývá členské státy Evropské unie ke zvýšenému úsilí, které by vedlo k transformaci armád na jednotky vhodné k zapojení do mírových operací, a aby vyčlenily záložní kontingenty pro účely OSN; vyslovuje svůj závazek, že výrazně posílí jak předcházení konfliktům tak nastolování míru po skončení konfliktu tím, že poskytne jednotky mající řádný mandát, dostatečně způsobilé a dobře vycvičené k plnění svěřených úkolů, které by zabránily vypuknutí občanských a humanitárních krizí; souhlasí s návrhem, aby operace k udržování míru, které budou provádět regionální organizace, byly schvalovány Radou bezpečnosti;

Svoboda z potřeby: sdílená a vyvážená vize obnovené rozvojové politiky OSN

11. využívá této příležitosti, aby vyzval všechny zainteresované strany, aby vyvinuly

maximální úsilí pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí; zdůrazňuje, že reforem a cílů rozvoje, o nichž je zmínka v rozvojových cílech tisíciletí, je nutno dosáhnout v souladu s úsilím o provedení reformy v oblasti kolektivní bezpečnosti a v oblasti institucionální; je přesvědčen, že toliko důkladná a vyvážená reforma celého systému OSN dosáhne lepší vyváženosti mezi Severem a Jihem v rámci OSN, což na oplátku zvýší příznivé přijímání a legitimnost OSN z pohledu členských států;

12. připomíná, že předchozí sliby dárcovských zemí týkající se financování rozvoje by měly být uplatněny – zejména kvůli pokroku v boji proti HIV/AIDS, malárii a tuberkulóze; v tomto ohledu konstatuje, že týmy pracovníků OSN pro jednotlivé země by měly být posíleny, jejich pracovníci by měli být řádně vyškoleni a finančně ohodnoceni, a týmy by měly úzce spolupracovat s mezinárodními finančními institucemi v zájmu dosažení rozvojových cílů tisíciletí;
13. dovolává se nutnosti dále podpořit vědecký výzkum a rozvoj tak, aby byla zajištěna udržitelnost vývoje životního prostředí, aby se řešil problém klimatických změn a aby bylo možné reagovat na speciální potřeby rozvojových zemí v oblasti zemědělství, přírodních zdrojů a systémů řízení a ochrany životního prostředí;
14. připomíná, že úspěšné partnerství musí být založeno na oboustranném procesu, v jehož rámci rozvojové země musí upevnit řádnou správu, potírat korupci a zvýšit na maximum využití domácích zdrojů k financování národních rozvojových strategií, zatímco rozvinuté země musí podporovat toto úsilí účinnějším přidělováním rozvojové pomoci, zjednodušením přístupu na své trhy a snížením dluhového břemena;
15. schvaluje názor, že hospodářský a sociální rozvoj a bezpečnost spolu s dodržováním lidských práv jsou složité a vzájemně závislé jevy; zdůrazňuje, že předcházení rizikům prostřednictvím rozvoje může podstatně snížit politické, vojenské nebo teroristické hrozby, jejichž zdrojem je současná nebo citlivě vnímaná sociální nerovnoprávnost, hospodářská nespravedlnost a zhoršování životního prostředí; vítá závěry Poradního sboru na vysoké úrovni uvádějící, že neexistuje žádná stupnice hrozeb a že hrozby odlišné povahy se nedají oddělit jedna od druhé; proto znovu konstatuje, že záležitosti týkající se bezpečnosti mají úzkou návaznost na dosažení a upevnění rozvojových cílů tisíciletí;
16. bezvýhradně schvaluje konkrétní výzvy generálního tajemníka v této oblasti, které zahrnují: stanovení přehledného časového plánu pro rozvinuté země, podle něhož by měly dosáhnout cíle 0,7% HND pro oficiální rozvojovou pomoc, uznání zvláštních potřeb pro Afriku, zahájení řady akcí, u nichž se očekává rychlý úspěch, aby došlo k významnějšímu, okamžitému pokroku na cestě k dosažení rozvojových cílů tisíciletí, včetně zrušení uživatelských poplatků vztahujících se na základní zdravotní potřeby a na vzdělání;
17. prohlašuje, že orgány OSN odpovědné za rozhodování by měly mít pravomoc – a také odpovědnost – jak definovat veřejné statky a stanovovat předpisy k jejich ochraně, tak přijímat nařízení, aby tyto veřejné statky byly udržovány v dobrém stavu a chráněny, včetně možnosti stanovit mezinárodní pravidla zaměřená na vyjasnění vztahu mezi obchodem a životním prostředím, aby byla zajištěna ochrana mnohostranných dohod o

životním prostředí proti obchodním pravidlům;

Provést obnovu institucí kvůli větší míře reprezentativnosti a účinnosti

18. trvá na tom, že potřebná reforma OSN jako celku nesmí být v žádném případě omezena nebo zastíněna pouhou reformou Rady bezpečnosti a jinými institucionálními otázkami, i když nová koncepce struktur a metod práce mající na zřeteli lepší zastoupení a důvěryhodnost je nanejvýš důležitá; vyzývá členské státy, aby vyvinuly veškeré úsilí a zabránily tomu, aby případné potíže při dosahování dohody o novém složení Rady bezpečnosti neohrozily reformu jako celek;
19. je přesvědčen, že ústředním prvkem, jímž se řídí reforma Rady bezpečnosti, musí být upevnění její autority, opravdová reprezentativnost všech zeměpisných oblastí, legitimnost, efektivnost a její prvořadá úloha spočívající v udržování míru a bezpečnosti ve světě; je přesvědčen, že je zapotřebí změnit složení Rady bezpečnosti takovým způsobem, který by vzal v úvahu změny v mezinárodním systému a současnou geopolitickou realitu zvýšením počtu rozvojových zemí v Radě, zajištěním toho, že její členové budou v případě potřeby ochotni a schopni jednat, a používáním účinnějších a transparentnějších metod práce; soudí, že oba návrhy (předloha A a B) předložené Poradním sborem na vysoké úrovni vhodným způsobem odrážejí výše zmiňovanou lepší reprezentativnost, i když mohou vzniknout i další návrhy na reformu, a zdůrazňuje, že „evropské“ křeslo v Radě bezpečnosti OSN je pro EU stálým cílem, kterého chce dosáhnout, jakmile splní politické, ústavní a právní podmínky pro jeho získání;
20. bere na vědomí návrh rozšířit složení Rady bezpečnosti OSN tím, že do ní budou zařazena nová křesla pro každé regionální seskupení zemí, mezi něž patří i „Evropa“; je toho názoru, že v daném kontextu by bylo vhodným řešením – logicky navazujícím na evropskou Ústavní smlouvu, která dává vzniknout právní subjektivitě Unie a pozici evropského ministra zahraničních věcí – aby toto dodatečné stálé křeslo bylo přisouzeno Evropské unii; vyzývá členské státy k vážnému posouzení tohoto návrhu, aby byl prováděním promyšlené a efektivní společné zahraniční politiky posílen vliv Evropy ve světě;
21. soudí však, že v každém případě, a bez ohledu na to, jaký postup bude pro reformu zvolen, by některé z dodatečných křesel pro „Evropu“ mělo být přisouzeno EU jako takové; v této souvislosti vyzývá Radu EU, aby zřídila vhodný mechanismus a aby jmenovala ty členské státy EU, které budou vykonávat svůj mandát jako zástupci EU v těsné koordinaci s dalšími členskými státy EU, vysokým představitelem nebo budoucím ministrem zahraničních věcí, Evropskou komisí a Evropským parlamentem do doby, než budou splněny podmínky pro to, aby křeslo získala Evropská unie;
22. plně podporuje návrh obsažený ve zprávě Poradního sboru na vysoké úrovni, aby byl v Radě bezpečnosti zaveden mechanismus indikativního hlasování, podle něhož by členové mohli požadovat veřejné vyjádření stanovisek k navrhovanému opatření, hlasy „proti“ by neměly účinek veta a konečné hlasování by nemělo žádný právní účinek, zvýšilo by to však odpovědnost spojenou s funkcí veta;
23. rozhodně podporuje upevňování ochrany a prosazování lidských práv v rámci systému

OSN, i když dosud, bohužel, nedosáhla požadované efektivnosti s ohledem na dosažené výsledky a vyzývá ke značnému navýšení finančních příspěvků ze strany všech členských států pro Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva a k aktivnímu zapojení Vysokého komisaře do práce a rokování Rady bezpečnosti; v tomto ohledu podporuje návrh na vypracování výroční zprávy Vysokého komisaře pro lidská práva, která představuje další pokrok, pokud jde o zviditelnění doporučení, která učinila OSN, a zároveň umožňuje zhodnocení stupně spolupráce daného státu s mechanismy OSN;

24. podporuje myšlenku nahrazení Komise pro lidská práva níže postavenou Radou pro lidská práva, kterou volí přímo Valné shromáždění – které by při volbě členů do tohoto orgánu mělo vybírat země, jež nejpřísněji posuzují dodržování lidských práv – s posíleným většinovým systémem, jež jí poskytne větší demokratickou legitimnost a politickou autoritu; podporuje, aby do metod práce Rady pro lidská práva OSN byl zahrnut mechanismus tzv. „vzájemného hodnocení“ (peer review), který by umožnil pravidelně provádět v každé zemi hodnocení stavu lidských práv; podporuje myšlenku spojit vstup do Komise pro lidská práva s povinností členského státu umožnit trvalé monitorování situace podle mechanismů a postupů OSN; soudí, že je nanejvýš důležité posílit úlohu nezávislých nevládních organizací v rámci Komise pro lidská práva a dále soudí, že jejich účast vyžaduje reformu Výboru nevládních organizací;
25. znovu potvrzuje svoji plnou podporu práci Mezinárodního soudního dvora a nabádá všechny členské státy OSN ke spolupráci s ním; vítá zřízení funkce zvláštního zpravodaje zabývajícího se slučitelností protiteroristických opatření s mezinárodním právem na ochranu lidských práv; je si vědom důležité úlohy Mezinárodního soudního dvora a podporuje, aby se zvážily prostředky, jež by posílily jeho fungování;
26. plně podporuje názor Poradního sboru na vysoké úrovni, že by se v oblasti ochrany míru a bezpečnosti měla zvýšit úloha, manévrovací prostor a odpovědnost generálního tajemníka; v tomto ohledu zdůrazňuje potřebu poskytnout generálnímu tajemníkovi náležitou svobodu, možnost uvážení a zdroje k organizaci struktur a postupů v jeho pracovním okruhu tak, aby správa OSN odpovídala prioritám reformy;
27. je znepokojen nařčeními z toho, že mírové síly OSN použily sexuálního a fyzického násilí, mimo jiné i v Demokratické republice Kongo, v Bosně a v Kosovu; odsuzuje skutečnost, že ti, kteří jsou vinni sexuálním násilím a znásilňováním během současných konfliktů, nebyli ani obviněni, ani potrestáni a vyzývá OSN k řešení těchto problémů takovým způsobem, aby bylo možné zajistit, že OSN bude i nadále hrát svou úlohu hlavního zastávce lidských práv ve světě;
28. vítá návrh na vytvoření Komise pro mírotvorný proces a Podpůrného úřadu pro mírotvorný proces v rámci sekretariátu OSN za účasti mezinárodních finančních institucí, aby se zlepšila schopnost organizace podporovat snahy o nastolení míru po skončení konfliktu, o obnovení pořádku v zemích zničených válkou, kde stát přestal existovat, a o poválečnou obnovu; vyzývá ke zřízení civilních mírových sborů (tzv. bílé přílby), které jsou schopné vykonávat funkce nevojenské povahy; bezvýhradně schvaluje nutnost zajistit vyšší míru ochrany humanitárním pracovníkům a jejich bezpečný a ničím neomezený přístup k lidem v těžkých životních situacích; zdůrazňuje potřebu dodatečných zdrojů pro generálního tajemníka, určených na jeho možnosti vyjednávání

(„dobré fungování úřadu“), a podporuje vytvoření Pomocného oddělení pro právní řád a Fondu pro demokracii, které by pomáhaly snahám států o znovunastolení právního řádu a demokracie;

29. trvá na tom, že je potřeba znovu oživit Valné shromáždění vytvořením lepší koncepce a zkrácením jeho agendy, aby se rychle a účinně řešily všechny významnější problémy, které mají vliv na dnešní svět, tím, že se sníží počet členů ve výborech a že se jejich činnost zaměří tak, aby se zlepšila usnesení a důvěryhodnost orgánu jako celku; vyzývá k tomu, aby se v rámci Valného shromáždění vytvořily mechanismy, které by umožnily systematické zapojení občanské společnosti;
30. vyzývá ke zdokonalení funkce Hospodářské a sociální rady (ECOSOC), výraznému snížení počtu jejích členů a k posílení jejích rozhodovacích pravomocí, aby se tento orgán přeměnil v ekvivalent Rady bezpečnosti v oblastech hospodářství, financí, rozvoje, biotechnologie, komunikačních systémů, etiky a ohrožení klimatu a biotopu; požaduje vytvoření mechanismu pro úzké a stálé konzultace mezi reformovanou ECOSOC a institucemi založenými na základě dohod z Bretton Woods a také Světovou obchodní organizací (WTO), což umožní ECOSOC, aby efektivně hodnotila pokrok v rozvojovém programu OSN a sloužila jako fórum pro rozvojovou spolupráci na vysoké úrovni; požaduje lepší mechanismus koordinace mezi různými agenturami OSN, které fungují pod záštitou ECOSOC; podporuje navrhované dvouleté Fórum pro rozvojovou spolupráci na vysoké úrovni a zřízení výkonného výboru ECOSOC;
31. domnívá se však, že návrhy na reformu obsažené ve ZGT a týkající se sociální a hospodářské oblasti zůstávají z velké části pod úrovní skutečných potřeb orgánu, který svádí dohromady nejvýznamnější rozvinuté i rozvojové země, aby se vypořádaly s kritickým propojením mezi obchodem, financemi, životním prostředím, hospodářským a sociálním rozvojem; jako první krok plně podporuje návrh obsažený ve zprávě Poradního sboru na vysoké úrovni o přeměně skupiny G20 na skupinu nejvýznamnějších států s pravidelnou účastí představitelů MMF, Světové banky, WTO, Evropské unie, generálního tajemníka OSN, předsedy ECOSOC a Vysokého komisaře pro lidská práva;
32. navrhuje, aby stávající – ale bohužel nečinná a zastaralá – Poručenská rada byla přeměněna na Radu pro nefunkční státy (Council for Failed States), která by byla jménem OSN odpovědná za koordinaci mezinárodní spolupráce ve vztahu k nefunkčním státům a z větší části také za předcházení konfliktům v nefunkčních státech; navrhuje, aby Rada bezpečnosti pověřila tuto Radu dočasnou správou nad národy a teritorii, ve kterých se zhroutily nebo v dohledné době přestanou existovat oficiální státní struktury;
33. vyzývá k upevnění Mezinárodního řízení záležitostí životního prostředí (International Environmental Governance) modernizací Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) a jeho přeměnou na specializovanou agenturu OSN pro životní prostředí, která bude vybavena dostatečnými finančními, materiálními a lidskými zdroji, s všeobecným členstvím, která bude oprávněna zajišťovat, aby vlády, mezinárodní hospodářské instituce a nadnárodní korporace dodržovaly právně závazné mnohostranné dohody o životním prostředí (MEA); bude rovněž sloužit jako referenční orgán pro vědecké, technické a právní odborné znalosti týkající se životního prostředí; vyzývá k soudržné nové akci, která by zajistila udržitelný rozvoj životního prostředí, zabývala se také

otázkou změn klimatu a problémem vzniku nových pouští, biodiversitou a uprchlíky opouštějícími domovy kvůli zhoršování životního prostředí;

34. upozorňuje na skutečnost, že UNEP a UNDP podepsaly v listopadu roku 2004 prohlášení o dohodě, které stanovuje, že UNEP bude poskytovat pomoc zemím, které o to požádají, při vytváření vlastní schopnosti dodržovat závazky týkající se životního prostředí, jakožto klíčové podpory udržitelného rozvoje; podporuje tento postoj a rozhodně schvaluje, aby byly pro oba programy zajištěny dostatečné zdroje, které by umožnily jejich účinnou spolupráci;
35. zdůrazňuje, že UNESCO je jednou z klíčových agentur v systému OSN, která nese v celosvětovém měřítku odpovědnost za vzdělávání, vědu (včetně vody) a kulturu (včetně komunikací a médií); odsuzuje skutečnost, že téměř šedesát let po jeho založení členské státy stále nevytvářejí rozpočtovou rezervu na financování organizace UNESCO; vyzývá členské státy, aby poskytly organizaci UNESCO navýšené rozpočtové prostředky jak prostřednictvím běžných, tak i mimorozpočtových zdrojů, aby tato agentura mohla naplnit své důležité poslání; vyzývá generálního tajemníka OSN, aby systematicky využíval příspěvků organizace UNESCO, a to zejména při snižování chudoby a vzdělávacích politikách a rovněž při ochraně kulturní rozmanitosti; naléhá na členské státy, aby posílily úlohu organizace UNESCO ve všech těchto oblastech;
36. vyzývá k ustavení Parlamentního shromáždění OSN (UNPA) v rámci struktury OSN, které by pozdvihlo demokratický profil a vnitřní demokratický proces organizace a umožnilo by občanské společnosti ve světě přímo se připojit k rozhodovacímu procesu; prohlašuje, že parlamentní shromáždění by mělo mít skutečná práva na informace, účast a kontrolní činnost a mělo by být schopné přijímat doporučení určená Valnému shromáždění OSN;
37. jako první krok navrhuje konání parlamentní akce před tím, než se sejdou hlavy států a vlád v září roku 2005, jako doplněk ke druhé světové konferenci předsedů parlamentů, která se má konat ve dnech 7.–9. září v New Yorku; prohlašuje, že je připraven vyslat delegaci na tyto parlamentní akce; plně podporuje vytvoření Fondu pro demokracii, jehož cílem je podpora, nastolení a upevnění demokracie na celém světě, jak k tomu vyzývá ve své zprávě generální tajemník;
38. vyzývá členské státy, aby podpořily a upevnily „Demokratický aktiv OSN“, který prosazuje demokracii mezi členskými státy OSN a pomáhá vytvářet demokratické struktury v rámci systému OSN tím, že slouží jako vzor pro rozvíjející se demokracie a zároveň zabraňuje nedemokratickým autoritářským státům, aby předsedaly ve významných orgánech OSN a tím ohrožovaly důvěryhodnost OSN;
39. vítá iniciativu generálního tajemníka uspořádat akci „Diskuze o smlouvách: pozvání k celosvětové účasti na iniciativě Focus 2005: hledání odpovědí na globální výzvy“; vyzývá členské státy, aby podpořily tuto iniciativu podepsáním, ratifikací a přistoupením k těm smlouvám, které jsou obsaženy v iniciativě Focus 2005 a jejichž stranami dosud nejsou; vyzývá rovněž Radu a Komisi, aby ve svých vztazích ke třetím zemím podpořily tuto iniciativu a pomohly těmto zemím v jejich úsilí o podepsání, ratifikaci nebo přistoupení k těmto smlouvám do září roku 2005;

40. připomíná úspěšnou spolupráci mezi OSN a Evropskou unií týkající se záchranných akcí a pomoci obětem, která byla poskytnuta v důsledku katastrofy způsobené vlnou tsunami; vítá doporučení generálního tajemníka, v němž žádá OSN, aby stavěla na úspěších regionálních organizací, zejména při vypracovávání přísných pravidel pro zajišťování politické stability a pro ochranu menšin, domorodých národů a osob bez domova; vítá doporučení poskytnout zvýšenou podporu Africe a Africké unii; vyzývá k rozšířené partnerské spolupráci mezi OSN a Evropskou unií vzhledem k tomu, že EU je nejlépe vybavena na to, aby koordinovala účinné provádění globálních politik s ostatními zeměmi nebo regionálními subjekty, včetně Mezinárodního soudního dvora, Kjótského protokolu a mezinárodní smlouvy o zákazu pozemních min;
41. znovu opakuje svůj názor, že s ohledem na Ústavu EU je racionalizace diplomatického zastoupení EU v OSN nanejvýš důležitá kvůli zlepšení vztahů mezi oběma organizacemi a kvůli vlivu EU na mezinárodní scéně; vyzývá proto Radu a Komisi, aby aktivně usilovaly o spojení svých delegací do společné zahraniční delegace EU v každém z následujících sídel OSN: New York, Ženeva, Vídeň a Nairobi;
42. energicky vyzývá členské státy EU, aby bez prodlení podpořily návrhy na reformu nastíněné ve zprávě generálního tajemníka, která navazuje na zprávu Poradního sboru na vysoké úrovni, a aby vyvinuly co největší úsilí o zavedení těchto reforem v příslušných oblastech a poskytly pro tento účel ve spolupráci s institucemi EU nezbytné prostředky;
43. dává pokyn předsednictvu, aby pověřilo skupinu expertů vypracováním počátečního plánu, ve kterém bude podrobně rozveden možný způsob fungování celkové reformy systému OSN jak z hlediska Charty OSN tak i z hlediska institucí EU;
44. je rozhodnut zahájit řadu osvětových kampaní, aby informoval širokou veřejnost v Evropě i mimo ni o historických důsledcích reformy OSN a jejím dopadu na evropský institucionální systém;
45. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení členským státům Evropské unie, Radě a Komisi, generálnímu tajemníkovi OSN, předsedovi Rady bezpečnosti OSN, předsedovi Valného shromáždění OSN, předsedovi Hospodářské a sociální rady OSN, členům Poradního sboru na vysoké úrovni pro reformu OSN a rovněž národním parlamentům zemí Evropské unie, Kongresu Spojených států amerických, Meziparlamentní unii a Parlamentnímu shromáždění Rady Evropy.